

[Finansministeren.]

med en tillægsskat for at forlindre misbrug. Det er vi altså enige om, og det er det væsentlige i selve lovforslaget, men så har man ønsket visse muligheder for at tage hensyn til særlige situationer. Og det tror jeg nok jeg kan sige både finansministeren, regeringen og de øvrige partier for så vidt er sympatisk indstillet over for, hvis det kunne lade sig gøre; det er jo det, der er drøftet indgående i udvalget bl. a. ved samråd med mig. Men som hr. Juul-Madsen selv udtrykte det: udvalget har ikke ment, at der kunne udformes et forslag, der tog hensyn hertil. Jeg kan tilføje, at finansministeren og finansministeriet har heller ikke ment, at det var muligt at udforme et lovforslag, som på en rimelig måde imødekom disse hensyn.

Hvis man gennemfører det konservative ændringsforslag om en beskatning efter lov om særlig indkomstskat i disse tilfælde, vil det sige — og det ved hr. Juul-Madsen — at man vil kunne hæve indtil 20.000 kr. fuldstændig uden nogen som helst tillægsskat, så alene af den grund kan man ikke gøre det. I øvrigt vil det være meget begrænset, hvad der kommer af tillægsskat, hvis man gennemfører reglen.

Jeg kan altså ikke anbefale ændringsforslagene og er glad for, at de fire øvrige partier afviser dem.

Juul-Madsen: Finansministeren og jeg er enige i det principielle, at der ikke må kunne ske misbrug efter denne lov. Men det, udvalget ikke har ment at kunne formulere og altså heller ikke med ministerens hjælp har kunnet formulere, var at sætte op i paragraffer, hvorledes man kan definere f. eks. langvarig sygdom eller langvarig arbejdsløshed, og da man ikke kunne det, måtte vi altså skære igennem med et ændringsforslag, som, uden at der skulle tages hensyn til, at man skulle definere en mands helbredstilstand, gav ham en mulighed for i en nødsituation at hæve et større eller mindre beløb, uden at han blev beskattet så hårdt som efter finansministerens forslag, men vel at mærke kun én gang. Det er rigtigt, at han så kan hæve op til 20.000 kr., og at det så kun koster ham 35 pct.; ud over dette beløb sætter så reglerne ind, så han på samme måde som efter regeringens forslag beskattes med en højere procent, jo mere han hæver. Men

det kan han jo kun gøre én gang, og enhver, der kender disse opsparingsordninger, ved, at det, folk sigter efter, er at opspare et relativt stort beløb, i de fleste tilfælde på adskillige hundrede tusinde kroner, dvs. man har ikke interesse i at misbruge en ordning ved én gang at tage denne fordel, hvis man på et senere tidspunkt, hvor man kommer i nød, har kunnet opspare et meget stort beløb.

Derfor tror jeg ikke, vort forslag vil blive misbrugt, og jeg kan nævne, at jeg har talt med Danske Bankers Fællesrepræsentation, jeg har talt med sparekasserne og forsikringselskaberne, altså de institutioner, der administrerer disse ordninger, og de mener heller ikke, en sådan ordning ville blive misbrugt; de så i hvert fald gerne, at det konservative forslag blev fremmet.

Finansministeren (Grünbaum): Det indlæg, vi hørte her, viser altså, at hr. Juul-Madsen og det konservative folkeparti erkender, at man ikke kan administrere en almindelig dispensationsbestemmelse; det er umuligt, man kan ikke afgøre, hvornår disse situationer foreligger i virkeligheden. Derfor har man, som hr. Juul-Madsen sagde det, forsøgt at skære igennem, og hvad vil det så sige, at man skærer igennem? Ja, det vil sige, at man foreslår, der kan hæves én gang, i og for sig uden hensyn til, hvad begrundelsen er, og så skal der beskattes med særlig indkomstskat. Med det er man altså efter vor opfattelse i hvert fald helt ude at svømme. Hvis man kunne lave regler, der tog et særligt hensyn til de to situationer, ville vi også gerne være med. Men nu kører man det altså helt derud, at der altid skal kunne hæves, bare det kun sker én gang, og så skal der kun svares særlig indkomstskat, og det skal kunne gøres inden for et beløb på 20.000 kr. Jeg er sikker på, at en sådan ordning ville blive misbrugt, og derfor kan vi altså ikke tiltræde den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes med 135 stemmer mod 30; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.